तदेवाह ॥ मुहूर्तमिति ॥ नविद्युर्वनमेवगतइतिनजानेयुः ॥ ३१ ॥ तथाचक्रे ॥ उदङ्मुखतयागत्वा मार्गांतरेणनिवृत्तिपूर्वकमागत्य एवंहिरामःप्रतिनिवृत्तइतिपौरभ्रमः सिध्यति ॥ महामायाधिष्ठातुर्भगवतइयत्याक्रियया पौरमोहनंनाश्चर्यायेतिमंतव्यं ॥ प्रत्यवेदयत् आरोहणार्थमज्ञापयत् ॥ ३२ ॥ संप्रयुक्तं सम्यगानीयदर्शितं ॥ समास्थितावारूढौ अभूतामितिशेषः ॥ येन पथा मार्गेण तपोवनं प्राप्यतइतिशेषः ॥ ततस्तेनमार्गेण तुरंगमान् प्रचोदयामास ॥ ३३ ॥ उक्तंनिगमयति ॥ ततइति ॥ प्रयाणापेक्षितं ॥

मुहूर्तंत्वरितंगत्वानिवर्तयरथंपुनः ॥ यथानविद्युःपौरामांतथाकुरुसमाहितः ॥ ३१ ॥ रामस्यतुवचःश्रुत्वातथाचक्रेचसारथिः ॥ प्रत्यागम्यचरामस्यस्यंदनंप्रत्यवेदयत् ॥ ३२ ॥ तौसंप्रयुक्तंतुरथंसमास्थितौतदाससीतौरघुवंशवर्धनौ ॥ प्रचोदयामासततस्तुरंगमान्ससारथिर्येनपथातपोवनं ॥ ३३ ॥ ततःसमास्थायरथंमहारथःससारथिर्दाशरथिर्वनंययौ ॥ उदङ्मुखंतंतुरथंचकारप्रयाणमांगल्यनिमित्तदर्शनात् ॥ ३४ ॥ इत्यार्षेश्रीरा॰वा॰आ॰अ॰षट्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४६ ॥ . ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ प्रभातायांतुशर्वर्यांपौरास्तेराघवंविना ॥ शोकोपहतनिश्चेष्टावभूवुर्हतचेतसः ॥ १ ॥ शोकजाश्रुपरिद्यूनावीक्षमाणास्ततस्ततः ॥ आलोकमपिरामस्यनपश्यंतिस्मदुःखिताः ॥ २ ॥ तेविषादार्तवदनारहितास्तेनधीमता ॥ कृपणाःकरुणावाचोवदंतिस्ममनीषिणः ॥ ३ ॥ धिगस्तुखलुनिद्रांतांययाऽपहृतचेतसः ॥ नाद्यपश्यामहेरामंपृथूरस्कंमहाभुजं ॥ ४ ॥

मांगल्यं शुभं यन्निमित्तंशकुनं तद्दर्शनात् तदनुभवहेतोरुदङ्मुखं रथंचकार स्थापयामास ॥ ततआरुह्य दक्षिणाभिमुखतया वनंययौ ॥ ३४ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा॰वा॰आ॰अ॰षट्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ शोकेनोपहताअतएवनिश्चेष्टाः ॥ हतचेतसोमूर्च्छिताः ॥ १ ॥ परिद्यूनाः क्लिन्नाः ॥ आलोकंआलोकसाधनं रथोद्धतधूल्याद्यपि ॥ २ ॥ ३ ॥ ययानिद्रया ॥ निद्रांभगवतींविष्णोरित्यादिनामार्कंडेयेन तस्याभगवन्मायारूपत्वाभिधानात् ॥ तदावरणादेवच विषयाविष्टानां भगवददर्शनंप्रसिद्धंश्रुतिशिरःसु ॥ पश्यामहइतितङार्षः ॥ हे इतिसंबोधनंवा परस्परं ॥ ४ ॥